

Příběh o Dalajlámovi

V malé vesnici na severovýchodě Tibetu se v roce 1935 narodil chlapec, kterého rodiče pojmenovali Lhamo Thondup. Netušili, že jejich syn je zvláštní. Bylo to jejich páté dítě z šestnácti.

Chlapec, který byl vyvolen

Když byly Lhamovi dva roky, skupina mnichů hledala dítě, které by mohlo být novým dalajlámou. Po mnoha znameních a zkouškách zjistili, že právě on je reinkarnací předchozího dalajlámy. Lhamo dostal nové jméno Tenzin Gyatso. V sedmi letech musel opustit rodinu a žít v klášteře v Lhase, kde se učil náboženství, filozofii a mnoho dalších předmětů.

Příběh o papouškovi

I když malý Tenzin vyrůstal jako budoucí duchovní vůdce Tibetu přeci jen to byl i malý chlapec.

V dospělosti vyprávěl příběh z tohoto období.

Když jsem byl malý, měl jsem několik ptáků.

Měl jsem jednoho malého papouška a jeden z mých sluhů ho krmil.

Vždycky, když se ten sluha k papouškovi přiblížil, papoušek byl hrozně nadšený a vesele se vrtěl.

Pak mu sluha dával oříšky.

A když papoušek jedl, ještě ho ten člověk hladil po hlavě.

Papoušek byl strašně přátelský.

A já... začal jsem žárlit!

Taky jsem chtěl, aby měl papoušek radost, když mě vidí.

A tak jsem si řekl: „Jsem přece Dalajláma!“

Takže když je někdo nejmilejší, měl by být i největší kamarád, ne?

Chudák papoušek ale vůbec netušil, co se děje.

Tak jsem se snažil získat si jeho přátelství.

Pár dní jsem mu zkoušel dávat oříšky.

A pak si je konečně vzal! Vůbec se ke mně nechoval přátelsky, naopak negativně.

A tak jsem ztratil nervy a našel tenký prut, abych ho disciplinárně potrestal.

A tak jsem definitivně ztratil naději, že bychom mohli být přáteli.

Přátelství s horolezcem

V 11 letech se seznámil s rakouským horolezcem Heinrichem Harrerem, který do Lhasy dorazil v lednu 1946 jako chudý uprchlík v otrhaném ovčím plášti. Spolu s kolegou podnikl nebezpečný přechod z Indie přes vysokou tibetskou plošinu.

Brzy upoutal pozornost 14. dalajlámy, kterého pak učil angličtinu a matematiku. Na opravené promítačce si promítali filmy a vzájemně poznávali kulturu a zvyklosti svých zemí.

Dalajlámu vždy fascinovaly stroje, rád rozebíral hodinky a rádia.

Dokonce se vypráví historka, že když jedny hodinky dostal, rovnou se pustil do jejich rozebírání, aby zjistil, jak fungují.

Útěk a exil

Ve svých 15 letech se stal dalajláma nejen duchovním vůdcem, ale také politickým vůdcem Tibetu. Bohužel jeho vláda netrvala dlouho – v roce 1950 do Tibetu vtrhla čínská armáda, která obsadila Tibet. Dalajláma musel se svými lidmi prchnout přes vysoké hory do Indie. Byla to nebezpečná cesta plná nástrah.

Život v exilu a Nobelova cena

Dalajláma chtěl řešit situaci mírově, jednat s čínským vůdcem, ale situace v Tibetu se ale situace zhoršovala. V roce 1959 vypuklo povstání proti Číně, a protože se dalajláma bál o život, uprchl do Indie. Čína chtěla mít Tibet pod kontrolou a považovala dalajlámu za rebela.

Dalajláma cestoval po světě, šířil buddhismus a upozorňoval na situaci Tibetu. V roce 1987 navrhl mírový plán, podle kterého by Tibet měl určitou svobodu, ale Čína by řešila jeho obranu. Čína však jeho návrhy odmítla.

Dalajláma se nikdy nevzdal své víry v mír. Cestuje po světě, učí lidi o soucitě a nenásilí. V roce 1989 získal Nobelovu cenu za mír za své úsilí o nenásilné řešení tibetské otázky.